

ophold og Natteophold, mellem Rum for kortvarigt og Rum for længere Tids Ophold, og større Plads i nogle Rum maa kunne tillade mindre Plads i andre.« Men hertil kommer det meget betydningsfulde Forhold, at store Dele af Byen, i Ly af en ufyldstgørende Lovgivning, henligger udbyggede paa en i bebyggelsesmæssig Henseende uforsvarlig Maade. Skal der for Bysamfundet knytte sig nogen virkelig Interesse til en ny Byggelov, er det derfor nødvendigt, at der aabnes Mulighed for en Ændring af disse Forhold. Lovforslaget indeholdt i Overensstemmelse hermed Bestemmelser om det saakaldte *Regulerings-Institut*, der foresloges henlagt under en selvstændig Myndighed, Reguleringskommissionen. En Afvikling maa — paapeges det videre — kræve en rimelig Tid, og Borgerne har yderligere Krav paa, at en tiltrængt Regulering sikres gennemført ud fra saglige, i det almene Vel begrundede Hensyn; men Synspunktet har i øvrigt været det, at en Grund bebyggelsesmæssigt kun bør kunne udnyttes paa en Maade, der efter Bygningsmyndighedens Skøn harmonerer med Bebyggelsen af tilstødende eller omliggende Grunde, og at Retten til at udnytte en tilstedeværende Bebyggelse navnlig ved Udlejning maa være afhængig af, at en saadan Udnyttelse i sundhedsmæssig, brandmæssig og anden relevant Henseende til enhver Tid er forsvarlig.

Samtidig har man ifølge Bemærkningerne anset det for et nødvendigt Led i en kommende Regulering, at Grundejerne kan tilpligtes at gaa ind under en Fællesordning, saa at *Erstatningspørgsmaalet* i første Række finder sin Afgørelse ved Udligning mellem de i Reguleringsplanen interesserede Grundejere og ikke som nu alene ved Overvæltning paa Bysamfundet som Helhed. Endelig betragtes det som »en naturlig, ja vel egentlig en logisk nødvendig Konsekvens af det foreslaaede Kondemnerings- og Reguleringsssystem, at *Byggetilladelser* fremtidig kun meddeles for *et forud fastlagt Aaremaal*, idet man kun paa denne Maade kan bevare Indseendet med, dels at en Bebyggelse ikke udnyttes ud over Grænsen for det i sig selv forsvarlige, dels at den ikke en Gang i Fremtiden kommer i Strid med byplanmæssige Hensyn, som det er umuligt at Øjeblikket at have Overblik over«.

I sin Tendens var Lovforslaget væsentlig præget af to Ledemotiver. Først en mere almindelig Bestræbelse for at tilvejebringe den *Smidighed i Bestemmelserne*, som saa stærkt savnedes i den hittidige Lov, og som har givet Anledning til den saa ofte kritiserede omfattende Dispensationspraksis. Som et væsentligt Led i denne Bestræbelse indgik Forslaget om Udskillelse fra selve Loven og Overførelse til en *Bygningsvedtægt* af en stor Række Detail-Bestemmelser væsentlig af konstruktiv Art. Yderligere kan her peges paa den principielt